

[Valdemar Sørensen.]

at vurdere under Hensyn til de Fordele, de kan opnaa ved en bestemt Vurdering her. Jeg tror, at hele den Maade, hvorpaa Forslaget behandler dette Spørgsmaal, beror paa et Fejlskøn.

Finansministeren (H. C. Hansen):

Det forekommer mig at være noget inkonsekvent, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen her fremfører. Den Opgørelse, der nu skal finde Sted, skal foregaa under, tør jeg vel nok sige, et betydeligt skrapmere Ansvar end tidligere Opgørelser. Saa fremt de enkelte Firmaer skulde have Lyst til eventuelt nu at vurdere paa en gunstigere Maade, end de tidligere har gjort, vil det i hvert Fald være forbundet med en Risiko, der er betydeligt større end tidligere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—20

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

§ 21, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 22—67

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 68, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 69—76

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges uden Afstemning.

§ 77, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 78—83

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1944 til 31. Marts 1945.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 756; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 127).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Finansministeren (H. C. Hansen): Ved Lovforslagets første Behandling rettede det ærede Medlem Hr. Harald Petersen nogle Henstillinger til mig, hvortil jeg gerne vil knytte enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem kritiserede, at man paa Oversigten over Driftsbudgettet nøjedes med at opføre Differencen mellem Statsvirksomhedernes Indtægter og Udgifter, nemlig paa Indtægtssiden, naar der var Overskud, og paa Udgiftssiden, naar der var Underskud, og fandt det for sit Vedkommende mere korrekt, om man i Stedet opførte Statsvirksomhedernes samlede Driftsindtægter paa Oversigtens Indtægtsside og de samlede Driftsudgifter paa Oversigtens Udgiftsside. Herved vilde man efter det ærede Medlems Opfattelse give Offentligheden et klarere og rigtigere Billede af, hvor store de Milliardbeløb er, som de offentlige Kasser beslaglægger af Landets samlede nationale Indtægt.

Det ærede Medlem har naturligvis Ret i, at de Regler, hvorefter Driftsbudgettet udarbejdes, gør dette til en Blanding af et Netto- og et Bruttobudget. Af indgribende Betydning er dette dog kun ved §§ 1, 2 og 6, selv om der paa de fleste Driftsparagraffer er optaget visse Indtægtsbeløb, som formindsker Udgifternes Slutsum. Paa den anden Side findes der jo ogsaa en Række Versurposter, som under alle Omstændigheder maatte fradrages for ikke at forvanske det Billede, det ærede Medlem vil have frem. Dette gælder navnlig Rente-kontoen og § 25, Pensionsvæsenet. Men den afgørende Indvending mod at imødekomme det ærede Medlems Henstilling ligger i den rent principielle Betragtning, at man ved den af ham foreslaaede Opstilling udviser den principielle Forskel mellem den egentlige Fælleshusholdning, der finansieres væsentligst ved Hjælp af Skatter, og Statsvirksomhederne, hvis Indtægter saa at sige